

Daniels bok – nummer seks

Jojakim

Jeff Pippenger

2023-12-01

Daniels bok og Johannes' åpenbaring er den samme bok, i samme forstand som Bibelen er én bok, bestående av Det gamle testamente og Det nye testamente.

«Historien om Jesu liv, død og oppstandelse, som Guds Sønn, kan ikke fullt ut påvises uten det vitnesbyrd som finnes i Det gamle testamente. Kristus blir åpenbart i Det gamle testamente like tydelig som i Det nye. Det ene vitner om en Frelser som skulle komme, mens det andre vitner om en Frelser som er kommet på den måten profetene forutsa. For å kunne verdsette frelsesplanen må Skriften i Det gamle testamente forstås grundig. Det er det herliggjorte lys fra den profetiske fortid som lar Kristi liv og Det nye testaments lære tre fram med klarhet og skjønnhet. Jesu mirakler er et bevis på hans guddom; men de sterkeste bevisene for at han er verdens Forløser, finnes i profetiene i Det gamle testamente sammenholdt med historien i Det nye. Jesus sa til jødene: 'Ransak Skriftene; for dere mener at dere i dem har evig liv, og det er de som vitner om meg.' På den tiden fantes det ingen annen skrift enn Det gamle testamente; derfor er Frelserens påbud klart.» Spirit of Prophecy, bind 3, 211.

Det sterkeste beviset på hvem og hva Kristus er, fremkommer når Det gamle testaments profetier sammenlignes med oppfyllelsen av disse profetiene i Det nye testaments historie. Slik er det også med forholdet mellom Daniels bok og Åpenbaringen.

«I Åpenbaringen møtes og avsluttes alle Bibelens bøker. Her er supplementet til Daniels bok. Den ene er en profeti; den andre en åpenbaring.» Apostlenes gjerninger, 585.

Ordet «fullende» betyr å føre til fullkommenhet. Oppfyllelsen av profetiene i Det gamle testamente var det «sterkeste» «bevis» for Kristi «guddom». Det sterkeste bevis på guddommeligheten i profetiene i Daniels bok er oppfyllelsen av disse profetiene slik de fremstilles i Johannes' åpenbaring. Profetiene i Daniel føres videre i Johannes' åpenbaring, og de fullendes i de siste dager, når Jesu Kristi åpenbaring blir avforseglet.

«Åpenbaringen er en forseglet bok, men den er også en åpen bok. Den skildrer underfulle begivenheter som skal finne sted i de siste dager av denne jords historie. Læresetningene i denne boken er bestemte, ikke mystiske og uforståelige. I den tas den samme profetiske linje opp som i Daniel. Noen profetier har Gud gjentatt, og viser dermed at det må legges vekt på dem. Herren gjentar ikke ting som ikke er av stor betydning.» Manuscript Releases, bind 9, 8.

I det tredje året av Jojakims, Judas konges, regjering kom Nebukadnesar, kongen i Babylon, til Jerusalem og beleiret den. Daniel 1:1.

Den første verset i Daniels bok rommer en rikdom av profetisk informasjon når det betraktes på rett måte. Vi vil begynne vår betraktning med Jojakim.

Jojakim var den første av Judas tre siste konger. Som sådan representerer han den første engels budskap. Hans sønn Jojakin, som også var kjent som Jekonja eller Konja, representerte den andre engels budskap. Etter Jojakin fulgte Sidkia, den siste av Judas tre siste konger. Sidkia representerer den tredje engels budskap. Det finnes flere profetiske vitner som stadfester at Jojakim er et symbol på den første engels budskap. Det er viktig å forstå disse bevisene, for de identifiserer at det første verset i Daniels første kapittel viser til den første engels budskap, og dette faktum er et anker som gjør det mulig å forstå det første kapittel som den første engels budskap i Åpenbaringen fjorten. Vi vil begynne i Andre Krønikebok.

Og dem som hadde unnsloppet sverdet, førte han bort til Babylon; der var de tjenere for ham og hans sønner inntil Perserrikets kongedømme tok til: for at Herrens ord ved Jeremias munn skulle bli oppfylt, inntil landet hadde fått nyte sine sabbater; så lenge det lå øde, holdt det sabbat, for at sytti år skulle bli oppfylt. 2 Krønikebok 36:20, 21.

Fangenskapet i Babylon i sytti år var for at landet skulle få nyte de sabbatene som ikke var blitt holdt, i samsvar med Tredje Mosebok tjuefem. Sytti år med sabbater utgjør fire hundre og nitti år, hvor det gamle Israel hadde tilsidesatt påbudet i Tredje Mosebok tjuefem. Fire hundre og nitti år med opprør gikk forut for sytti år i fangenskap. Ved slutten av de fire hundre og nitti årene skulle tre konger bli underlagt Nebukadnesar.

Ved slutten av de sytti årene i fangenskap oppreiste Herren Kyros, som var den første av de tre kongene som skulle utstede påbud om at Israel kunne vende tilbake og gjenoppbygge Jerusalem. Artaxerxes var den tredje av disse tre kongene, og han utstedte det tredje påbudet i 457 f.Kr. Det tredje påbudet innledet de to tusen tre hundre årene i Daniel kapittel åtte, vers fjorten. I 1798 tok den første enden på harmen slutt, Daniels bok ble avforseglet, og den første av de tre englene kom. Den tredje engelen kom den 22. oktober 1844.

De tre siste kongene av Juda ble alle konfrontert av Nebukadnesar, og ved Jojakims fangenskap begynte de sytti årene. Det fortsatte inntil Babylon ble ødelagt, og hærføreren (Kyros) som hadde ødelagt Babylon, og som kort tid deretter ble konge, utstedte det første av tre dekreter. Det tredje dekretet innledet profetien om aftener og morgener, som endte med ankomsten av den tredje av tre engler. Kristus identifiserer alltid enden med begynnelsen.

Begynnelsen på de sytti årene fant sted ved Nebukadnesars første angrep mot Jerusalem. Avslutningen på de sytti årene ble markert ved Babylons ødeleggelse. Jerusalems endelige og fullstendige ødeleggelse kom over den tredje av tre konger som alle var blitt angrepet av Nebukadnesar. Jerusalems ødeleggelse var gradvis. De siste tre kongene representerer ett profetisk symbol, i den forstand at de alle var blitt angrepet av Nebukadnesar. De var et forbilde på de tre forordningene som alle var ett symbol, slik også de tre englene var det ved slutten av de to tusen og tre hundre dagene.

«I Esras syvende kapittel finnes dekretet. Versene 12–26. I sin mest fullstendige form ble det utstedt av Artaxerxes, Persias konge, 457 f.Kr. Men i Esra 6,14 sies det at Herrens hus i Jerusalem ble bygd «etter påbudet [«dekretet», marg.] fra Kyros og Dareios og Artaxerxes, Persias konge». Ved å innføre, stadfeste på ny og fullføre dekretet førte disse tre kongene det

frem til den fullkommenhet som profetien krevde for å markere begynnelsen på de 2300 år. Når man tar 457 f.Kr., tidspunktet da dekretet ble fullført, som datoen for påbudet, viste det seg at enhver enkelthet i profetien om de sytti ukene var blitt oppfylt.» The Great Controversy, 326.

Søster White påpeker at de tre dekretene var nødvendige for profetiens fullendelse. Hun definerer deres forhold til hverandre, og ved å gjøre det påviser hun de grammatiske kjennetegnene ved det hebraiske ordet «sannhet». Hun sier at det første dekretet opphav, det andre dekretet stadfestet på nytt, og det tredje dekretet fullførte «enhver spesifisering i profetien om de sytti ukene». Det hebraiske ordet «sannhet» er dannet ved kombinasjonen av den første, den trettende og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet. Det første dekretet opphav, det andre stadfestet på nytt, og det siste dekretet fullførte profetien. De tre dekretene bærer Alfa og Omegas signatur, og de ble oppfylt ved slutten av syttiårsprofetien om fangenskapet i Babylon, selv om det tredje dekretet kom lenge etter at de sytti årene var avsluttet. De tre dekretene var progressive, og selv om de var tre dekreter, var de likevel ett profetisk symbol.

Den første engelen kom i 1798, den andre engelen kom om våren 1844, og den tredje engelen kom den 22. oktober 1844. Disse tre englene er ett profetisk symbol, som representerer det evige evangelium i Åpenbaringen kapittel fjorten.

«Det første og det andre budskap ble gitt i 1843 og 1844, og vi står nå under forkynnelsen av det tredje; men alle tre budskapene skal fortsatt forkynnes. Det er like nødvendig nå som noen gang tidligere at de blir gjentatt for dem som søker sannheten. Med penn og røst skal vi la forkynnelsen lyde, idet vi viser deres rekkefølge og anvendelsen av de profetier som fører oss frem til den tredje engels budskap. Det kan ikke være et tredje uten det første og det andre. Disse budskapene skal vi gi til verden i publikasjoner, i taler, idet vi i den profetiske histories linje viser de ting som har vært, og de ting som skal komme.» Selected Messages, bok 2, 104, 105.

De tre siste kongene i Juda var ett symbol, for de ble alle brakt i forskjellige grader av underkastelse av kongen i Babylon. De tre siste kongene i Juda, de tre dekretene og de tre englene, selv om de tydeligvis er tre, blir også fremstilt som ett profetisk symbol.

De siste tre kongene er en del av den profetiske rammen ved begynnelsen av profetien om de sytti års fangenskap, og som sådanne blir de en del av begynnelsen som illustrerer slutten på de sytti års fangenskap. Fangenskapet begynte med den gradvise underkastelsen av tre konger og endte med ødeleggelsen av riket og dets hovedstad. Slutten på profetien markerer ødeleggelsen av Babylons nasjon og hovedstad, noe som markerer ankomsten av de tre gradvise dekretene. Begynnelsen på profetien om de to tusen tre hundre år er markert ved tre gradvise dekreter, og den illustrerer avslutningen på profetien om de to tusen tre hundre år, som består av tre gradvise budskap.

De tre englene og deres respektive tre budskap var blitt forbildet ved tre konger og deres tre progressive dekreter. De tre kongene som kunngjorde sine respektive tre dekreter, var blitt forbildet ved tre progressive konger, som hver hadde fremført sine budskap om opprør mot Nebukadnesar. Tre budskap om opprør forbildet tre dekreter, som igjen forbildet tre budskap. Det

ene innleder profetien om sytti år, som igjen avsluttes med begynnelsen av profetien om de to tusen tre hundre år, som ender ved den tredje engels ankomst i 1844. De sytti år da landet skulle nyte sin sabbat, kan ikke skilles fra 22. oktober 1844.

Jojakim representerer Kyros' første dekret og også den første engels budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten. Utover dette gir de tre vitnene om de tre siste judaiske kongene, de tre dekretene og de tre englebudskapene presis informasjon om symbolet Jojakim, for den profetiske historien om de tre englene er blitt meget nøye markert ved inspirasjon. Alle tre budskapene har en historisk ankomst og deretter en historisk bemyndigelse.

Den første engelen kom i 1798 og ble gitt kraft den 11. august 1840 ved bekreftelsen av prinsippet om en dag for ett år.

«I året 1840 vakte enda en bemerkelsesverdig oppfyllelse av profetien utbredt interesse. To år tidligere hadde Josiah Litch, en av de ledende forkynnerne av det annet advent, offentliggjort en utleggelse av Åpenbaringen 9, der han forutsa Det osmanske rikets fall. Ifølge hans beregninger skulle denne makten bli styrtet ... den 11. august 1840, da det med rimelighet kunne forventes at den osmanske makt i Konstantinopel ville bli brutt. Og dette, tror jeg, vil vise seg å være tilfelle.»

«På den tid som var angitt, godtok Tyrkia, gjennom sine ambassadører, beskyttelsen fra Europas allierte makter, og stilte seg således under de kristne nasjoners kontroll. Hendelsen oppfylte forutsigelsen nøyaktig. Da dette ble kjent, ble skarer overbevist om riktigheten av de prinsippene for profetisk fortolkning som var antatt av Miller og hans medarbeidere, og adventbevegelsen fikk en forunderlig drivkraft. Lærde menn og menn i fremtredende stillinger sluttet seg til Miller, både i forkynnelsen og i offentliggjørelsen av hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 bredte verket seg hurtig ut.» The Great Controversy, 334, 335.

Den første engelen kom med kunngjøringen om at dommen ble åpnet i 1798, men budskapet bygde på gyldigheten av William Millers identifikasjon av at en dag i bibelsk profeti representerer et år. Dette prinsippet ble stadfestet «den 11. august 1840», og det første budskapet ble gitt kraft. Da forutsigelsen om Kristi gjenkomst i det bibelske året 1843, som strakte seg inn i året 1844, slo feil, kom den andre engelen i Åpenbaringen kapittel fjorten. Da forutsigelsen slo feil våren 1844, forkastet de protestantiske kirkene Millers regel om en dag for et år, og ble Babylons døtre. Deretter ble dette budskapet gitt kraft sommeren 1844, da det ble forent med budskapet om midnattsropet. Da budskapet om midnattsropet ble oppfylt den 22. oktober 1844, kom den tredje engelen med sitt budskap.

På grunn av Laodikea-adventismens ulydighet i 1863 ble Guds folk pålagt å gjenta historien om det gamle Israels ørkenvandring. Bemyndigelsen av det tredje budskapet skulle vente til 11. september 2001. Hvert av de tre budskapene kommer inn i historien og blir deretter bemyndiget.

Jojakim og Kyros representerer bemyndigelsen av den første engel, ikke dens ankomst. Selv om Jojakim var den første av Judas tre siste konger, og selv om han representerer den første engels budskap, viser de profetiske kjennetegn som han, og også Kyros, fremviser, at de begge er symboler på bemyndigelsen av den første engel, og ikke symboler på den første engels ankomst.

Ankomsten av det første budskapet i Jojakims historie var Manasse, den første av Judas sju siste konger.

Sju konger gikk forut for Jerusalems fullstendige og endelige ødeleggelse. Disse sju kongene representerer en progressiv historie, slik også den historien var som de var et forbilde på fra 1798 til 1844. Den første engelen kom i 1798, og den tredje kom den 22. oktober 1844. Historien fra 1798 til 1844 er den første og den andre engelens historie. Den tredje engelens historie begynte i 1844. Når søster White identifiserer symbolikken i de sju tordener i Åpenbaringen kapittel ti, sier hun at de sju tordener representerer den første og den andre engelens historie, men ikke den tredje engelen.

«Det særlige lys som ble gitt til Johannes, og som kom til uttrykk i de sju tordener, var en skildring av begivenheter som ville finne sted under den første og den andre engels budskap.»
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Historien om de sju tordener i Åpenbaringen kapittel ti fremhever historien om bemyndigelsen av den første engel den 11. august 1840 frem til den store skuffelsen den 22. oktober 1844, men den omfatter ikke desto mindre hele historien om den første og den andre engel. Den generelle anvendelsen av de sju tordener er at de representerer 1798 frem til 22. oktober 1844. Historien om den første engels ankomst fra 1798 til den store skuffelsen er historien om den første og den andre engel, og den er profetisk fremstilt som sju tordener. De sju tordener ble også typologisk fremstilt ved de sju siste kongene i Juda. De tre siste av disse kongene identifiserte ikke bare påfølgende konger, men utgjør sammen ett symbol, sammensatt av en første, en mellomste og en siste.

I historien om de tre engler ble det første budskapet gitt kraft den 11. august 1840, og både Jojakim og Kyros var forbilde på denne begivenheten.

Vi vil fortsette å identifisere disse aller viktigste sannhetene i den neste artikkelen.

«Streng redelighet bør verdsettes av enhver student. Hvert sinn bør vende seg med ærbødig oppmerksomhet til Guds åpenbarte ord. Lys og nåde vil bli gitt til dem som slik adlyder Gud. De skal skue underfulle ting i hans lov. Store sannheter, som har ligget upåaktet og usett siden pinsedagen, skal skinne fram fra Guds ord i sin opprinnelige renhet. For dem som i sannhet elsker Gud, skal Den Hellige Ånd åpenbare sannheter som er falmet bort fra sinnet, og også åpenbare sannheter som er helt nye. De som eter Menneskesønnens kjød og drikker hans blod, skal hente fram fra Daniels og Åpenbarings bøger sannhet som er inspirert av Den Hellige Ånd. De skal sette i virksomhet krefter som ikke kan holdes nede. Barns lepper skal åpnes for å forkynne de mysterier som har vært skjult for menneskenes sinn. Herren har utvalgt det som er dåraktig i denne verden, for å gjøre de vise til skamme, og det som er svakt i verden, for å gjøre det mektige til skamme.»

«Bibelen bør ikke bringes inn i våre skoler for å klemmes inn mellom vantro. Bibelen må gjøres til grunnlaget og undervisningens innhold. Det er sant at vi vet langt mer om den levende Guds ord enn vi visste tidligere, men det er fremdeles mye mer å lære. Den bør brukes som den levende Guds ord og aktes som det første, det siste og det beste i alle ting. Da vil sann åndelig vekst bli sett. Studentene vil utvikle sunne religiøse karakterer, fordi de eter Sønnens

av Guds kjød og drikker hans blod. Men dersom den ikke voktes og næres, forfaller sjelens helse. Hold dere i lysets kanal. Studer Bibelen. De som trofast tjener Gud, skal bli velsignet. Han som ikke lar noe trofast arbeid gå uten belønning, vil krone hver handling av lojalitet og redelighet med særlige tegn på sin kjærlighet og velbehag.» Review and Herald, 17. august 1897.